

2.4mR – Norlin Mk3

BLODIGT ALLVAR I PYTTEBÅT

Trots sin ringa storlek är 2.4mR ingen leksak. Den är en seglare av rang, snabb på kryssen och betar sig precis som en stor kölbåt i vattnet.

TEXT OCH FOTO JOHANNES NORDEMÄR

Tvåfyran seglas gärna tillsammans med andra, vid träning eller tävling. Båttypen har en egen internationell klass och det svenska 2.4-förbundet är mycket aktivt.

2.4mR Norlin Mk3

Längd: 4,2 meter
Bredd: 0,85 meter
Djupgående: 1 meter
Vikt: 254 kg
Segelyta: 7,5 kvm
Årsmodell: 2001
Design: Peter Norlin Mk3
Tillverkare: Charger Composites
Pris: 40 000–80 000 kr

Förstaget kan släckas från sittbrunnen så att det blir enklare att byta segel ute på sjön.

På 100 meters avstånd är det lätt att missbedöma storleken på båten. Men när ett stort huvud syns i sittbrunnen avslöjas storleken.

Med en friboards höjd på ett par decimeter är 2.4mR antagligen en av de kölbåtar som ger absolut mest fartkänsla i förhållande till rådande vindstyrka. I bara fem meter per sekund kränger båten så att det skummar kring förskeppet och vattenytan är strax under örsnibben. Men båttypen är slutstyv. Enligt ägaren Anders Kjellberg klarar den styv kuling utan problem, även om läns-pumpen då får användas lite flitigare. Faktum är att båten seglas bäst med lite vatten i, så mycket skepparen har mod till, säger Anders. Den extra ballasten gör då att båten får ett större rätande moment och kan seglas lite hårdare.

På avstånd ser Tvåfyran ut som en Carrera Helmsman eller en Smaragd, två flush-däckade båtar som konstruerats med den klassiska R6:an som förebild. Även Tvåfyran är byggd efter R-regeln. Summan av ett antal mått – längd, omfångsdifferens, friboards höjd, segelyta – ska bli just 2,4. Att Tvåfyran när den kom i början av 1980-talet i folkmun kallades minitolva har sin naturliga förklaring. Den är mycket lik en nedskaldad R12:a, en klassisk båttyp som främst associeras med kultävlingen America's Cup.

Mer taktik än fysik

Eftersom måtten tillåts variera inom ramen för R-regeln har det funnits några olika konstruktioner av Tvåfyran genom åren. Den

design som dominerar är Peter Norlins och båten viska provsegla är en Norlin Mk3 från 2001, med uppdaterade segel i Technora och diverse lull-lull. Tvåfyran är en enmansbåt. Skepparen är både rorsman och gast, vilket gör att det knappast krävs särskilt mycket teamwork för att få båt och besättning startklara för tävling. Båten är också lätthanterad. Riggning görs ensam och med blytackorna urlyfta väger skrovet bara 65 kilo och kan transporteras på ett biltak.

International 2.4 Metre Class är klassens officiella namn och mästerskap sker runt om i världen. Klassen är hyfsat stor med omkring 100 deltagande båtar i VM och ett 30-tal båtar i SM. Stellan Berlin från Stockholm är förresten flerfaldig mästare med totalt

Tack vare flytblock i för och akter flyter båten helt vattenfylld och kan därför inte sjunka. Just den här båten har även två separata läns-pumpar.

Roligast är det att segla tillsammans med andra Tvåfyror. På avstånd kan man mycket väl missta båtarna för att vara Smaragder eller Carreror.

Vid segling sitter skepparen så nära vattnet att armbågen kan doppas. Det bidrar till fartkänslan och gör båten spännande att segla.

Tvåfyran är lätthanterad och enkel att lära sig segla i. Riggning görs ensam och ingenting är särskilt tungt.

åtta VM-guld. Vad som gör klassen speciell är framför allt möjligheten att tävla på lika villkor. Ålder och fysiska förutsättningar spelar nästan ingen roll, eftersom skepparen sitter fixerad i båten. Denne kan därför inte förflytta sig som vid jollesegling, där rörligheten är en avgörande faktor för bra fart. Istället är det taktik, segeltrimning och tajmning som gäller. Tvåfyran fungerar också utmärkt att segla med olika typer av funktionshinder. Saknas ben eller armar kan båten lätt anpassas efter förutsättningarna. Det är inte heller särskilt dyrt att komma igång, och en kappseglingsrustad båt handlas begagnad för 40 000–80 000 kronor, medan renoveringsobjekt brukar hittas för 5 000 kronor. Detta gör att drömmen

inte ligger särskilt långt från verkligheten för den som längtar efter att möta sommaren i en Tvåfyra.

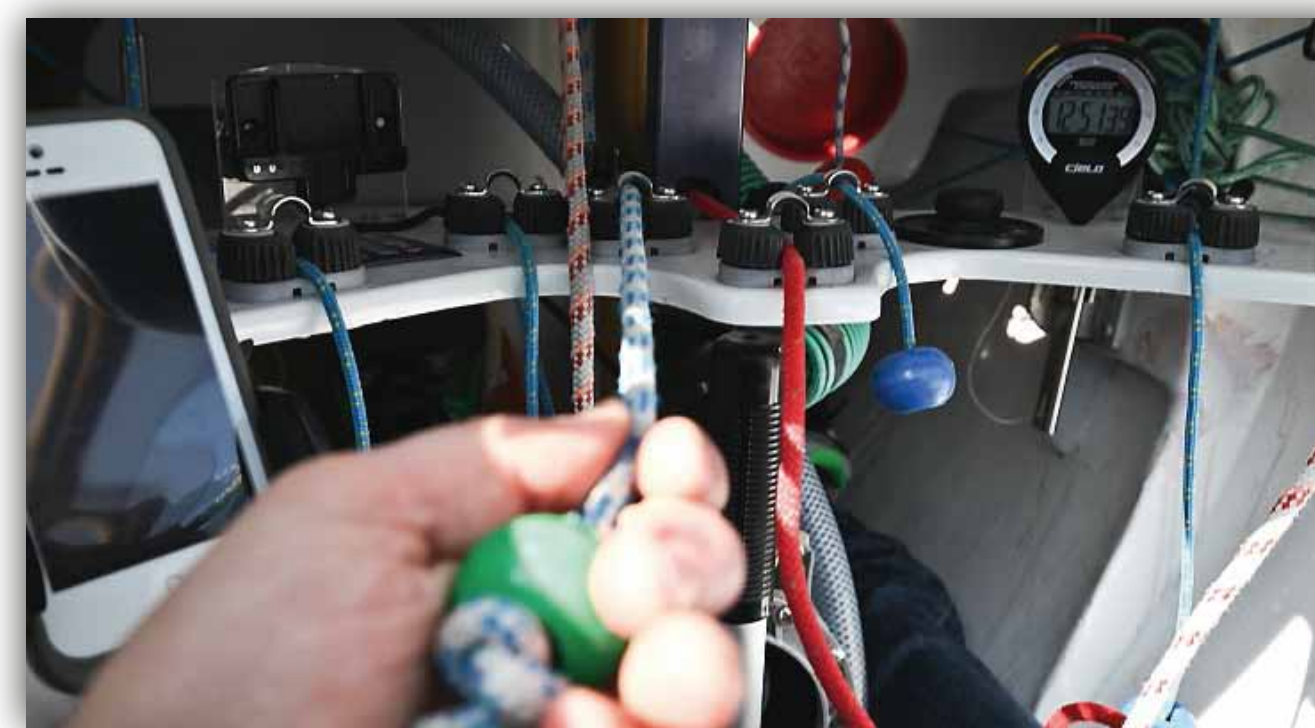
Fartkänsla och enkelhet

Jag krånglar mig ner under bommen och sätter mig till rätta i sittbrunnen. Huvudet sticker upp precis lagom mycket för full överblick föröver. Med benen når jag pedalerna som styr rodret och framför mig finns alla skot och trimningsmöjligheter samlade. Anders visar mig de viktigaste funktionerna. Fockskot, storskot, akterstag och spirbom som används på undanvind. Därtill finns ytterligare bortåt tio trimningsmöjligheter. Eftersom det bara blåser 4–5 meter per sekund är det lättvindsseglen som gäl-

ler. Jag kryssar mig ut mot första bojen. Båten reagerar snabbt vid minsta vindpust, lägger sig något på sidan och skjuter bra fart. Jag hinner gå igenom skoten lite för mig själv och repetera hur spirbommen används. Vid bojen gör jag ett slag och kryssar mig upp mot nästa boj. Det är precis så att jag kan doppa armbågen i vattnet om jag skulle vilja. Fartkänslan är påtaglig, men kanske framför allt lugnet och stillheten. Det är jag, båten och vattnet i något slags meditatív symbios. Den andra bojen dyker snart upp och jag girar, drar i skotet till spirbommen och får focken att stå perfekt på undanvinden. Väl framme vid bryggan hinner jag bara ropa till Anders: Det här var kul, jag tar några varv till!

Spirbommens funktion är finurligt uttänkt. Genom att dra i ett skot skjuts den ut och ger focken stadga vid undanvind.

Det finns en mängd trimningsmöjligheter, precis som på en fullstor kölbåt. Alla behöver man inte ha koll på för att komma ut och segla.

Sittande i båten är det bara huvudet som sticker upp. Bara en person får plats. I mitten syns den manuella läns-pumpen. Pedalerna längst in styr rodret.

www.swe24metre.com

